

SATAN IN ISKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

Novica o sinovi smrti ga je le-
dno zadela. Lica so bila upa-
na, ves obraz mu je posinel ka-
mrliču.

"Dolgo je trajalo, da je spet
gledal okoli sebe.

"Kako pa je umrl?" je vpra-
počasni in mukoma.

"Zadavil ga je —"

"Napadla sta me, lopo-
ubiti sta me mislila. Pre-

čana sta pač bila, da sem
tev. Pa trdo bučo imam, s

nista računala —. Prebo-
sem udarec, le vročnica se

je lotila in v tistem vroči-
nem napadu sem zadavil tvo-

sina, prav kakor bi najraj-
ludi tebe zadavil, pa v popo-

zvesti, — in te najbrž tudi
m."

Nič ni rekel Weller. Zaprl je
in dolgo molčal. Kaj je pač

mišljel? Ali je mislil na
je zločine?

Ko je spet odprl oči, ni bilo
njegovemu obrazu niti sledu

ali sovraštva, kakor sem
akoval, nežno, skoraj bi re-

ginljivo in vdano je gledal.
in z vdanim, mirnim glasom

vprašal:

"Ti si bil torej tisti, ki je po-
vel Old Shatterhandu in Win-

pot v Almaden?"

"Da. Ne bom zanikal. Pa na-
bi bila pot tudi brez mene."

"Mogoče. Pa kar si storil, je
vključ vsemu vendarle iz-

stvo —. In bolje bi bilo, če
bi ne bil izdal —.

Ludi Almaden si jima popi-
s."

"Sem si mislil —! Kako bi
sicer Old Shatterhandu

velo —."

"Ho je nekaj časa zrl v dalja-
in zamišljen dejal:

"S tvojim izdajstvom se je za-
naša smola —. Bo pač men-

pri kraju z nama —.

"eš," je pomislil, "nekaj bi
dal povedal —. Gre za mojo

uščino —. Stara prijatelja
si —. Bi mi izpolnil posled-

željo?"

"Mirno, vdano je govoril. Kdo
bi slutil kaj hudega?"

"Če jo morem izpolniti, zakaj
ne?" je odgovoril Player.

"Zakaj bi ne mogel? Nič sla-
ne zahtevam. Čul sem, da

poboljšal —. Ne boj se, da
bi obtežil vest!"

"Player je stopil bliže in se
nil k Wellerju.

"Luda slutnja me je obšla, da
bi nekaj namerava, da je

ovo obnašanje krinka, da le
in vdanost.

"Kaj bi posvaril Playerja —?
ga ne pustil k Wellerju —?"

"Loda kaj mu je mogel stori-
—? Ležal je na tleh, zvezan

nil na rokavi in na nogah. Po-
mu je strel zdrobil desni

akret, geniti ga ni mogel.

"Se bliže!" je pravil Weller.
ho ti moram povedati, kar

hočem sporočiti. Stopi bliže!
lejni k meni!"

"Player je pokleknil. Šlepo je
v past, ki mu jo je nastvil

kanjeni Weller. Njegov ob-
je bil res samo krinka, pod

pa se je skrivalo nepopisno
čarstvo in želja po maščeval-

častiti.

"Kaj je amreč Player po-
nil, se je Weller uprl ob la-

po bliskovito dvignil noge v
ni, razprl kolena in objel z

ni Playerju v vrat ter ga z
močjo stisnil.

Playerjev obraz je v hipu za-
mel.

"Sem te vendarle ukanil, ti
prokleti lopov in izdajalec!"

je verjel mojemu pobožnemu
razu, budalo neumno!"

maščevati se hočem, maščeva-
—! Izdal si nas in zato je mo-

umreti moj sin. In prav ta
moras umreti tudi ti —! Za-

Lov na dihurje

"Kristus, da si kmečki fant
ne more kupiti zavitka tobaka

takole za nedeljo!" se je prito-
ževal svoji materi Grilov Juža.

Ko je pokrival zemljo sneg, in
ni imel dela, je bil skoraj vsak

dan nad materjo zavoljo dena-
rja. Potreboval ga je za toliko

stvari. Bil je zvečer na priliko
kije ples. Godec je pobiral, a

on ni imel ničesar. Pa še to in
ono bi moral imeti. Oče mu ni

dal nikoli ničesar, razen če je
bilo v fari žegnanje, za binko-

štni ponedeljek, ko je po stari
navadi peljal vsak fant svoje

dekle v gostilno, in pa takrat,
če je hotel romati na božjo pot.

Oskrboval ga je z obleko, jedel
je pri skupni mizi, ni mu bilo

treba gledati, kje bo spal, dru-
gega pa po mnenju svojega

očeta ni potreboval. Tisto za-
klesče so zagrabile njegove sil-

ne pesti Wellerjev vrat. Ko be-
sen je vpil:

"Nikogar ne boš zadavil —!
Tebe bom zadavil, jaz te zada-

vim, prav kakor sem zadavil
tvojega sina in prav kakor sem

ti obljubil!"

Čisto napačno se ga je lotil,
če je mislil rešiti Playerja. Wel-

lerju je pohajala sapa, v smrt-
nem strahu je kolena še moč-

neje stisnil.

Zgrabil sem ga, da bi mu raz-
prl kolena. Zaman —! Živ člo-

vek ni tako močen, da bi pre-
magal mišice, napete v smrt-

nem strahu.

Drugje sem se ga moral loti-
ti. zdrl sem nož in prerezal jer-

mena, mu razprl noge in se ko
klin porinil glava se je sprosti-

la in omahnila k tlom. Ko mr-
tev je ležal ubože, ves zasinel

in zabuhel v obraz. Tem moč-
neje pa so se Wellerjeve noge me-

ni položile krog telesa.

"Izpustite ga vendar!" sem za-
klical Herkulu. "Umorili ga bo-

dete!"

Kruto se je nasmejal.

"Umoril ga bom —? O ne, le
kaznovati ga bom!"

Se silneje so se stisnile njego-
ve orjaške pesti krog Wellerje-

vega vratu.

Zgrabil sem ga in vlekel v
stran. Seveda zaman —.

Sam je končno vstal, sunil
mrtvega Wellerja z noge, šel

globoko po sapo in rekel:

"Takole —! Pri kraju je z
njim! Nikogar več ne bo zaprl

v rudnik in nikogar več ne bo
napadel v spanju in ubil —. Mr-

harji naj ga trgajo, kakor so
pač že raztrgali njegovega si-

na. In kakor bodo tudi mene."

S trudom sem se iznebil Wel-
lerjevih nog. Koj sem pogledal

po Playerju.

Prsi so se mu rahlo dvigale,
lovil je sapo, živel je še, rešen

je bil. Hvalabogu —!

Weller pa je bil mrtev, atlet
ga je zadavil. In še režal se je

svojemu zločinu —.

"Ali veste, da ste morilec —?
Zvezati bi vas moral in izroči-

ti sodniji!" sem ga nahrulil v
pričo vseh, kiso prihiteli, beli in

rdeli, na Wellerjevo in Herku-
lovo kričanje.

"Morilec —?" je pravil. "Ni
sem morilec! Ne spadam pred

sodnijo —! Sam sem sodnik!
Zmotili ste se v pojmihi!"

"Seveda! Rabelj ste! Groza
me je pred vami!"

"Res —! Mi je vseeno.

Le to mi še povejte, komu se
je Judita obesila na vrat! Pr-

sti me srbijo, da bi tudi tistega
stisnil!"

Čisto tak je bil, kot bi mislil
grožnjo tudi koj uresničiti.

Seveda mu nisem mislil pove-
dati. Pa nekdo drug mu je dal

odgovor.

Juditin oče, stari, domišljavi
žid Jakob Silberstein, se je

namreč priril skozi gnečo in
stopil pred Herkula.

(Dalje prihodnjič)

—

Po uradnih poročilih iz Dan-
ske ima ta dežela še dovolj žive-

ža do prihodnje zetje.

to delajo drugi, katerih starši
so za slične potrebe nedostopni,
drugega pa ni priznala in se je

otepala sinovega moledovanja
često celo z grobimi besedami.

"Moj hrat ni bil zmerom nad
materjo zastran denarja, kot

ni nad menoj!" mu je zabrusila
nekoč sredi zime, "Vedel si je

pomagati. Ni bil nikoli brez
krajcarja v žepu, a mu starši

niso dali kaj prida več kot mi-
dva tebi. V takem času je, po-

stavim, lovil dihurje. Kožo je
spravil v denar in je bil preskr-

bljen. Ti se pa slišiš za menoj,
med tem ko dihurji kradejo po

gnezdih jajca."

Juža je poskočil. Porinil si je
klobuk na tilnik, pljunil v roke,

se skril v kolarnico, poiskal tam
primerno desko, jo premeril,

zarisal nanjo na nekaterih me-
stih z nohtom črte, nato jo je

pa prežgala. Zbil je iz njih štir-
riogljato škato. Na zadnji

strani jo je zamašil s kosom de-
ske; v bočno desko je vžagal na

dnu majhno pravokotno odprt-
nico. Vrh škatle je postavil v

luknjo, ki jo je izvrtal s sved-
rom, pooblan količek, sprednjo

stran škatle pa je pustil odprto.
Na stranski deski je pritrdil

pri odprtini pokončni letvici,
na talno desko tudi, vrhnjo pa

je nekoliko prižagal, toliko, da
je bil med njo ter med pokonč-

nima letvama prostor za lesen
zapah, ki se je premikal gori in

doli. V odprtino na bočni
strani je položil leseno brvce,

ki je segalo skozi luknjo na des-
ni, levo luknjo pa je zabil z le-

senim čepom, ko je pritrdil va-
njo brvce z vrvm. Brvce je

imelo na desni strani par zare-
zic, nad luknjo pa je tičal v de-

ski žebelj. Ko je bilo vse to
končano, je Juža vžagal v nav-

pični količek široko razo, va-
njo pa je pritrdil prečno letvo,

ki je bila skoraj tako dolga kot
dihurnica. Spredej na letvo je

česil zaporna vrata, na zadnji
strani pa je vrgel preko nje

motvoz, ki je bil pritrjen na le-
vi bočni deski. Na drugi konec

motvoza je pripel tenak lesen
jeziček, ki ga je položil v zare-

zo pri brvcu, njegovo glavo pa
je naslonil na žebelj. — Na-

smehnil se je. Dihurnica je bi-
la pripravljena. Bilo je treba

le nekoliko potegniti za brvce
in zaporna vrata so se spustila

ter zaprla izhod iz dihurnice.

Parkrat je nastavlil in spro-
žil. Vse se je izborno obneslo.

Brvce je bilo pravilno pritrje-
no, zaporna deska je dobro za-

pirala, zadnja stran se tudi ni
dala zlepa odriniti. Vzradoščen

si je obrisal s čela pot, pospra-
vil orodje ter zanesel dihurnico

v parmo, kjer so tu pa tam vi-
deli dihurja. Pjivezal je na

brvce nerabno jajce, ki mu je
mati pravila žlaprtek in dihur-

nico nastavlil.

Ponoči je snežilo. Tak čas
je za lov na dihurje najpriklad-

nejši. Ne ljubi se jim namreč
gaziti po snegu, pa stikajo po

parmah in šopnikih.

Prihodnje jutro je Juža zgo-
daj vstal. Vso noč se mu je zde-

lo, da sliši praskanje po dihur-
nici in nekajkrat se je že sko-

raj odločil, da bo vstal ter šel
pogledat, kako je s stvarjo.

Utegnilo bi se tudi zgoditi, da
je stopil kak dihur na brvce zu-

naj, ne da bi zlezal v dihurnico.
Na ta način bi možnost, da to

noč kaj ujame, odpadla. Juža
je šel k parmi po prstih. Usta-

vil se je pred vrati, poslušal, na-
penjal ušesa, a čul ni ničesar,

razen tisto malo škrtanja, ki
mu je raslo iz fantazije. "Ni se

ujel, vrag!" je zaklel. Vedel je,
da je stavil zaman. Takle dihur

praska, da se čuje k sosedu, mu
je povedala mati. Šel je k di-

hurnici in ves presenečen ugo-
tovil, da je bila sprožena. Od-

prl jo je ter pogledal vanjo. Ra-
hlo se je zgrozil. Jajce je bilo

zlomljeno. "Torej je moral bi-
ti le ujet!" je vzkliknil. A kako

se je rešil, to je bilo zdaj vpra-
sanje. Obrnil je dihurnico ter

jo pregledal. — Na zadnji stra-
ni je bila izgrizena v levem ko-

tu v desko luknja, velika za
majhno jajce. Les je bil nekoli-

ko preperel, pa se je razsul pod
zobmi. Juža je rohnal. Pri pri-

či je staknil neke kos pločevi-
ne, jo pribil čez zadnjo stran

in zvečer je zopet nastavlil.

Zjutraj ga je zbudila mati z
vestjo, da je v parmi praska-

nje, kot bi bil ujet v dihurnico
sam vrag. Juža je vstal, s pod-

strešnih stopnic je vzel močno
vrečo ter se odpravil v parmo.

Razveselil se je, ko je ugotovil,
da je res ujel žival, ki mu bo

vrгла nekaj denarja. Dihur se
je premetaval po dihurnici, pra-

skal, grizel in cmihal, vsenač-
krog pa je ležal tak smrda, da

se je Juža začelo dvigati v že-
lodu, toda zdaj ni bil čas za

zgražanje. Potegnil je vrečo
spredaj na dihurnico, dvignil

zaporno desko in dihur je pla-
nil skozi odprtino. Zaletel se

je v vrečo s takšno močjo, da jo
je skoraj predrl. Zaril se je va-

njo s kremplji. Samo nekaj se-
kund in raztrgal bi jo toda Ju-

ža je bil uren. Dvignil je vrečo
v zrak, zamahnil z njo po hra-

stovi sohi z vso močjo ter tol-
kel po nji toliko časa, dokler se

je dihur gibal. Čez čas ga je
stresel iz vreče ter mu stopil za

vrat. Ko se je prepričal, da je
mrtev, ga je obesil v uti na ka-

velj in ga odril. Ko je kožo po-
sušil jo je prodal. Nekaj dni je

potem lahko mirno kadil.

Nenavadna operacija

Nenavadna pozornost je v Čr-
ni gori zbudila operacija, katero

je nad svojo ženo izvršil učitelj
Miro Stefanović iz Bilaga Polja.

Pred dvema letoma je njegova
žena jahala na konju, pa je pri

tem padla, in sicer tako, da se ji
je kosček lesa zadržal v kot med le-

vim očesom in nosom. Pozneje
so nastopile silne bolečine in ra-

na se je začela gnajiti. Stefano-
vičeva je hodila v Belgrad ob

specialista do specialista, toda
čepprav so jo dvakrat operirali,

bolečine niso ponehale. Vsi zdra-
vniki so dejali, da je bržkone

sežde bolečin neke v notranjosti
čela, vendar se nihče ni postopil

temeljitega zdravljenja. Ker pa
je žena tožila nad strahovitimi

bolečinami, je preprosila moža,
naj ji potegne iz rane trd pred-

met, katerega je čutila. Uč

Sigrud Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIŽ

Bog se usmili Erlenda, bojim se, da ni bil nikdar dovolj pameten, da bi se kesal svojih grehov — pač pa je tvoj mož nemara obžaloval vse tisto, kar je zagrešil zoper tebe, in je bil tudi žalosten zbog tega. Ta nauk je bil Erlendu, vsaj upati smemo tako, še po smrti v prid."

Kristina je stala tiho; in molče, pa tudi Sira Eiliv ni izpregovoril ničesar več. Odvezal je vajeti, pozdravil Kristino z besedami: "Mir s teboj," sedel na konja in odjahal.

Ko je malo kasneje prišla gorik samostanu, ji je na pragu stopila nasproti sestra Ingrid ter ji sporočila, da jo je prišel obiskat eden izmed njenih sinov — Skule mu je ime, v govorilnici jo čaka.

Skule je sedel v razgovoru s svojimi veslači, skočil je takoj na noge, ko je mati stopila skozi vrata. Oh, svoje fante je prepoznala po njihovih naglih kretnjah — drobna glava visoko dvignjena na širokih ramenih, dolgi udje sloki in vitki. Žareča od veselja mu je stopila nasproti — ko pa mu je pogledala v obraz, se je zgrozila in sapa ji je zastala — oh, le kdo je to storil njenemu lepemu sinu —!

Zgornja ustnica je bila kot zmečkana — gotovo jo je bil razmrevaril udarec, potem pa se je spet plosko, široko in grdo zacelila, vsa križasta od belosti svetlečih brazgotin; zbog tega so se mu usta zvežila, tako da je bilo videti, kot bi se venomer porogljivo smehljala — imel je zlomljeno tudi nosno kost, ki se mu je postrani zrastle. Kadar je govoril, je po malem sikal — en sprednji zob mu je manjkal, drugi pa je bil modrikasto črn in mrtve.

Skuleta je pod materinim pogledom oblila rdečica: "Skoraj bi dejal, da me ne poznate več, mati?" Zasmejal se je in

V BLAG SPOMIN

PETNAJSTE OBLETNICE SMRTI
PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SPROGA IN OČETA

Andrew Krainz

ki ga je Bog poklical k sebi dne 17. junija, 1926.

Minulo dolgih petnajst let, odkar smo izgubili Tebe, a nismo Te še pozabili, v sreči bdi se živ spomin.

Vse preneglo blage skrbne roke, so bile za vedno sklenjene, v miru božjem sladko počivaj, in prosti tam Boga za nas.

Zalujoca

SOPROGA in DVA SINOVA.

Cleveland, O., 17. junija, 1941.

sel in začel zopet praviti o svojih bratih.

Spomladi je moral na jugu za gospoda Bjarneta izvršiti noko naročilo, tako da ima o Ivarju in Gauteju čisto nove vesti, zakaj prejezdil je vso deželo ter se je iz Vaage preko gorovja vrnil v Westland. Ivarju se dobro godi; na Rognheimu imajo dva sinčka, Erlenda in Gamala, lepa otroka. "Na Jorundgaard sem pa došel ravno h kristinam — Jofrid in Gaute sta menila, da lahko dasta dekletcu Vaše ime, zdaj ko ste se odpovedali svetu; Jofrid je tako ponosna na to, da ste Vi njena tašča — no, le smejte se, ampak zdaj, ko vama ni treba več živeti pod isto streho, boste že razumeli, da se Jofrid zaveda, kako lepo se sliši, ako govori o svoji tašči Kristini Lavransovi. Jaz pa sem Kristini Gautejevi dal svoj najlepši prstan, tako lepe oči je imela, skoraj bi dejal, da bo Vam podobna —"

Kristina se je otožno nasmešnila: "Se do tega me boš pripravil, Skule, da bom mislila, glej, sinovi me imajo za tako vrolo in imenitno, kot postanejo stari ljudje navadno šele tedaj, ko so pod zemljo."

"Ne govori tako, mati," je rekel mož nenavadno burno. Nato se je nekoliko zasmel: "Prav dobro veste, mi bratje smo bili, že odkar smo nosili prve hlače, vedno tega mnenja, da ste najboljša in najplemenitejša žena, čeprav ste nas pogosto hudo naganjali pod svojo peroti, in zato smo morda tudi nekoliko divje opletali krog sebe, preden smo zapustili gnezdo —"

—V tem pa so se Vaše besede res izpolnile, da je bil Gaute izmed nas bratov najbolj rojen za vodjo," je rekel in se glasno zasmel. "Zaradi tega se mi zdaj nikar ne rogaj, Skule," je rekla Kristina, in videl je, kako mladostno in živo je mati zardela, tedaj pa se je še bolj zasmel: "Res je, mati — Gaute Erlendsson na Jorundgaardu je postal mogočen mož v severnih dolinah. S tem, da je ugrabil nevesto, je hudo zaslovel!" — Skule se je na vse grlo zasmel, toda to se je slabo podalo njegovim spačenim ustom. "O tem pojo neko pesem, že vem, pojejo, da je ugrabil dekletko z železom in kaljenim jeklom in da se je cele tri dni boril z njenimi sorodniki na gori — in za slavlje, ki ga je gospod Sigurd obhajal na Sundbuju, in za spravo, ki jo je z zlatom in srebrom dosegel med sorodniki, tudi za to poje ta pesem Gauteju slavo in čast — ni pa videti, da bi mu to kaj škodovalo, čeprav je zlagano: Gaute vlada vsej soseski in še nekoliko čez — Jofrid pa vlada Gauteju —"

Kristina je žalostno smehljaje se zmajala z glavo. A po

Tajnik A. F. of L. George Meany je bil imenovan od izvrševalnega odbora organizacije, da se poda v Anglijo na povabilo Trades Union kongresa. Meany je bivši predsednik A. F. of L. v državi New York. Potoval bo s prekooceanskim letalom.

mladila se je v obraz, ko je ogledovala Skuleta. Zdaj je bil on videti očetu najbolj podoban — ta mladi vojščak s skakanim obrazom je vendarle imel največ Erlendovega vedrega življenjskega poguma — in to, da je moral biti že tako zgodaj svoje sreče kovač, mu je dalo hladno odločnost, kar je materino srce navdajalo s čuvstvom nenavadne varnosti. Spomnila se je besedi, ki jih je prejšnji dan izrekel Sira Eiliv, in mahoma je spoznala — kljub vsemu strahu, ki ga je užila zbog svojih sinov, in kljub vsemu temu, da jih je zavoljo tega pogosto trdo prijemala — mnogo manj bi bila zadovoljna s svojimi otroki, ako bi se bilo izkazalo, da so mevrstni in strahopetni.

Nato je brez konca in kraja povpraševala po svojem vnuku malem Erlendu — a za tega se Skule pač ni kdo ve kaj zmenil — no, zdrav je in lep in navašen, da vselej njegova obvelja.

Grozljivi krvavi žar v megli je obledel in polagoma se je začelo temniti. Cerkveni zvonovi so se oglašili; Kristina in

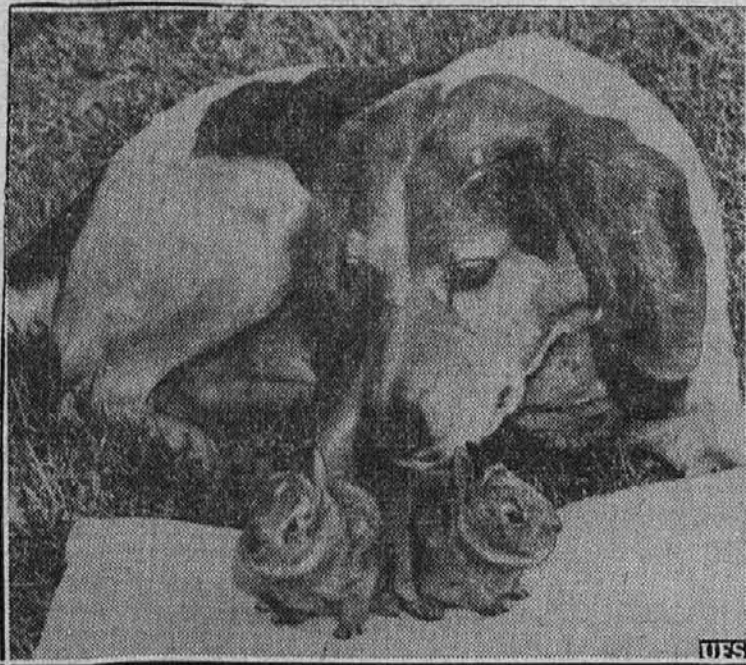
sin sta se dvignila. Tedaj jo je Skule prijel za roko:

"Mati," je rekel tiho. "Ali se še spominjate, nekoč sem vzdignil roko zoper Vas? V jezi sem vrgel za vami lopar in Vas zadel v čelo — se spominjate? Mati, recite mi, zdaj ko sva še sama, da ste mi iz vsega srca odpustili!"

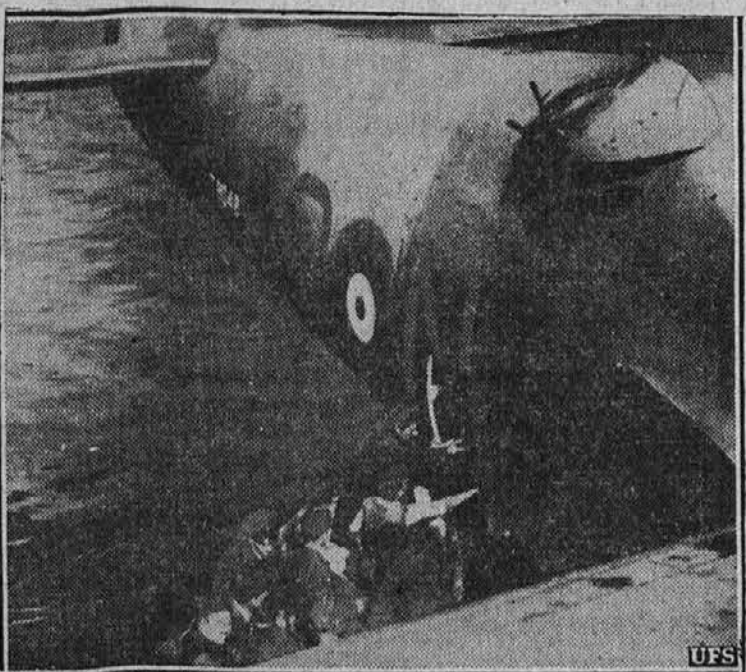
Kristina je globoko zasopla, da, spominjala se je. Ukazala je bila dvojčkoma, naj gresta z nekim naročilom na planino — ko pa je prišla na dvorišče, je konj še vedno stal tamkaj s tovornim sedlom na hrbtu in mulil travo, sinova pa sta se podila okoli in se igrala z loparjem. Ko je dečka zavoljo tega oštel, je Skule ves togo ten vrgel lopar od sebe — Najbolj živo pa se je še spominjala, kako ji je veka tako zatekla, da je bilo oko docela zakrito; bratje so pogledali zdaj njo zdaj Skuleta in se fantazirali, kakor da je gobav — Naakve ga je bil poprej še neusmiljeno namlatil. Skule pa je pohajal in posedal okoli, za svojim negibnim in porogljivim obrazom ves kipeč od kljub-

Svetovni prvak v skakanju je Lee Steers, ki je v Coliseum v Los Angeles postavil nov rekord v skakanju, ko je preskočil 6 čevljev 10 palcev in sedem osmink.

Čudak med pesjani je gotovo "Wether Spot," katerega lastuje Jess Van Buskirk v Grand Rapids, Mich. Pes je izručen zaječi gonjač, a ko je na svojem lovskem pohodu dobil v gozdu dva mlada zajčka brez matere, se jih je usmili, vzal jih domov in jih sedaj skrbno čuva.

Gornja slika nam kaže angleške vojake pri umiku iz Grčije, odkjer so jih odpeljali z velikanskimi bojni letali, enega teh velikanov nam kaže gornja slika.

valnosti in sramu. Ko pa se je zvečer v temi slačila, se je pripilazil k njej — rekel ni nič, marveč jo je prijel za roko in jo poljubil. In ko ga je potrepeljala po rami, ji je ovil okrog vratu in se s svojim licem pri-

tisnil k njenemu — bilo je hladno in mehko in nekoliko okroglo; še vedno otroško lice, to je čutila — saj je bil še roko, ta trmasti, vročerkvni deček — (Dalje prihodnjije)

Imenik raznih društev

DRUŠTVO SV. ANTONA PADOV, ST. 138, C. K. of OHIO
Predsednik Jos. Meglich, podpredsednik John Hrovat st., finančni tajnik John Hrovat ml., 6711 Edna Ave., zapisnikar in tajnik bolniškega oddelka Jos. Hrovat, 6731 Edna Ave., blagajnik Frank Turek. Nadzorniki: Geo. Turek, Jos. Kostanjsek, Jos. Pakj. Vratar Anton Gregorac. Društvo zboruje vsak tretji ponedeljek v mesecu ob 7:30 zvečer v dvorani stare šole sv. Vida.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA
Predsednik Louis Erste, 6205 Whit-tier Ave.; podpredsednik John Melle, tajnik Joseph Repar, 1101 E. 66. St.; blagajnik Frank Sygel, zapisnikarica Mary Ottonic, nadzorniki: Anthony J. Fortuna, Frances Kure, Frank Skerl. Seje se vršijo vsako četrto sredo v mesecu v dvorani stare šole sv. Vida. Društvo ki želijo sodelovati, naj izvolijo dva ali tri zastopnike in jih pošljejo na sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti. Vse zastopnike in zastopnice se vkladno prosijo, da se redno udeležujejo sej in sporočajo o njih delovanju na društvenih sejah.

DRUŠTVO SV. VIDA, ST. 25 KSKJ.
Predsednik Anton Strniša, Sr., podpredsednik Joseph Gornik, tajnik Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th St.; blagajnik Louis Kraje; za pregledovanje novega članstva vsi slovenski zdravniki.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:30 popoldne. Mesecni assessment se začne pobirati 1:00, na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 60. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od \$250.00 do \$500.00. Bolniška podpora znaša \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in kartico in ravna naj se po pravilih Jednote.

SLOVENSKO ŽENSKO PODPORNO DRUŠTVO SRCA MARIJE (stare)
Predsednica Julia Brezovar, podpredsednica Mary Grdina, prva tajnica Frances Novak, 6326 Carl Ave., telefon EN 0729; blagajničarka Catherine Perme, finančna tajnica Mary Bradač, odbornice: Mary Skulj, Anna Er-

bežnik, nadzornice: Louise Pikš, Genovefa Zupan, Jennie Brodnik; redateljica Frances Kasunič, bolniška nadzornica Louise Pikš, zastopnice skupna društva fare sv. Vida: Mary Frstov, Mary Tekavec; za klub društva SND in konferenco SND Mary Stanonik; društveni zdravniki: dr. Seliskar, st., dr. Seliskar, ml., dr. Perme, dr. Oman, dr. Perko, dr. Opaškar. Društvo zboruje v stari šoli sv. Vida vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne. Članice se sprejemajo v društvo do 45. leta.

DR. PRESV. SRCA JEZUOVEGA
Predsednik John Levstik, 646 East 115th St.; podpredsednik Anton Hap-se, 1082 E. 72nd St.; tajnik Leo vak, 7610 Lockyear Ave.; Andrej Tekavec, 1023 E. 72nd Pl., zapisnikar Matija Oblak, 1235 E. 60th St.; Nadzorniki: Frank A. Turek; vratar Petkovšek in Steve F. Pirnat; vratar Matevž Debevec. Društveni zdravniki: vsi slovenski zdravniki. Zastopniki za Klub društev fare sv. Vida: Andrej Tekavec in Frank Petkovšek. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v S. N. Domu ob 2. uri popoldne in v dvorani št. 2, v društveni sprejema članice od 16. do 45. leta.

DRUŠTVO SV. NEŽE, ST. 138, C. K. of O.
Predsednica Mary Ivanc, podpredsednica Frances Baraga, tajnica Jennie M. Yeltiz, 1267 E. 169. St.; zapisnikarica Louise Pikš, blagajničarka Katie Perme, vratarica Frances Kasunič, nadzornice: Mary Skulj, dr. Godlar, Mrs. J. Hrovat; zdravniški vodja msgr. B. J. Ponikvar; zdravniški dr. M. J. Seliskar. Seje se vršijo v stari šoli sv. Vida vsako tretjo sredo v mesecu zvečer ob osmih.

SAMOSTOJNO DRUŠTVO LOŽKA DOLINA
Predsednik Frank Baraga, 7703 Lockyear Ave.; podpredsednik John Grdina, 1097 E. 68th St.; tajnik Frank Bavec, 1097 E. 68th St.; blagajnik John J. Leskovec, 13711 Darley Ave. Nadzorni odbor: John Mlakar, John Lokar in John Sterle. Seje se vršijo vsako tretjo sredo v mesecu v S. N. Domu, soba št. 4, stari posloj. Društvo sprejema nove članice od 16. do 45. leta, s prosto pristopnino in zdravniško preiskavo. Društvo plačuje \$200 smrtnine in \$7.00 na teden v bolniško podporo. Assessment je \$1.00 mesečno. Za sprejem ali pregled novega člana se obrne na nadzornice in zastopnike.

Nottingham Coal Co.

SLOVENSKO PODJETJE

Gabriel in Tekavec, lastnika

IVanhoe 0753

Ker se cene premogov zvišujejo, vam priporočava, da kupite premog za zimo pri nas, dokler je zaloga polna in cene nizke. Za ta mesec so sledeče cene:

NAJBOLJŠI POCAHONTAS, tona	9.25
NAJBOLJŠI EGGS, tona	9.40
STANDARD NO. 3 EGGS, tona	8.75
OHIO PREMOK, tona	6.95

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporni organizacija
v Ameriki... Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premožanje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštini in nadsolventni podporni organizaciji,

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, poišči se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrni na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.